

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/720/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813223919
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3813223919.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa C.. L. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. E. XX, okres M. proti odporcovi F. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., M. XX, zastúpený U.. U. L., P., M. XX, o zrušenie vyživovacej povinnosti, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 6C/152/2013-92 zo dňa 25. marca 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd svojím rozsudkom zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporcovi, naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/32/2007-295 zo dňa 02.04.2009 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 4CoP/29/2009-311 zo dňa 18.06.2009 s účinnosťou od 01.10.2013. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že návrh navrhovateľa považoval za dôvodný, preto rozhodol o zrušení vyživovacej povinnosti od 01.10.2013, t. j. od dátumu uplatneného v návrhu. Odporca má vykonaním maturitnej skúšky schopnosť sám sa živiť, nakoľko ukončil úplné stredoškolské vzdelanie. V konaní nebolo preukázané, že by odporca pokračoval v ďalšom štúdiu, naopak odporca je spoločníkom v spoločnosti U.. Právne vec posúdil podľa § 62 ods. 1 a § 78 ods. 2 Zákona o rodine.

Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom svojej zástupkyne odvolanie odporca. Odvolanie na výzvu prvostupňového súdu doplnil tak, že žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že rozhodnutím Obvodného úradu P. zo dňa 03.08.2012 došlo k zmene priezviska odporcu na priezvisko U., preto identifikácia odporcu ako F. U. je nesprávna. Namietal, že konanie sa uskutočnilo bez prítomnosti odporcu a bez toho, aby odporca mal akúkoľvek vedomosť o jeho existencii a priebehu. Súdu vytýkal, že v rozpore s ust. § 29 ods. 2 O.s.p. vo veci konal s ustanoveným opatrovníkom odporcu L.. P. X., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Partizánske. Odporca sa kvôli štúdiu na vysokej škole dlhodobo zdržuje v zahraničí, ktorú skutočnosť súd prvého stupňa napriek zisťovaniu pobytu odporcu nezistil. Potvrdil, že v roku 2013 ukončil štúdium na strednej škole vykonaním maturitnej skúšky, avšak ešte v tom istom kalendárnom roku nastúpil na Ekonomickú univerzitu vo X., kde študuje dodnes. Namietal preto záver súdu prvého stupňa, podľa ktorého odporca je schopný sám sa živiť. Pokiaľ ide o pôsobenie odporcu v spoločnosti U., ide o rodinnú spoločnosť, v ktorej je odporca ako najmladší člen rodiny minoritným spoločníkom bez akýchkoľvek reálnych rozhodovacích právomocí, keďže výška jeho obchodného podielu predstavuje len 5 %. Zo spoločnosti odporca nemá, ani nikdy nemal žiadne príjmy. V odvolaní vytýkal súdu prvého stupňa, že sa nezaoberal tvrdením navrhovateľa, že je nemajetný, bezdomovec a v prípade, že sa situácia nezmení, dostane sa do hmotnej núdze, kde jeho zbytkový majetok bude vydražený a rozpredaný. Tvrdenia navrhovateľa považoval za nepreukázané. Naopak, zastával názor, že možnosti, schopnosti a majetkové pomery navrhovateľa sú dostačujúce, aby súdom stanovené výživné vo výške 450 Eur mesačne odporcovi naďalej platil.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu poukázal na arogantný postoj zástupkyne odporcu k priebehu konania a nezáujem samotného odporcu o toto konanie, keď odporca sa od začiatku konania, od roku 2013 rôznym spôsobom konaniu vyhýba a odmieta prevziať doručované výzvy okresného súdu z adresy odporcu, ako aj z adresy zástupkyne odporcu. Uviedol, že pokiaľ odporca žije v zahraničí, kde život je nákladnejší, je dôvodné sa domnievať, že je dostatočne finančne zabezpečený a tieto finančné prostriedky pochádzajú z jeho podnikateľskej činnosti, keďže je spoluvlastníkom spoločnosti U., ktorá v Meste P. vlastní niekoľko lukratívnych nehnuteľností a medzi iným aj vilu, v ktorej má odporca svoj trvalý pobyt. Odporca žiadnym spôsobom nereagoval na pozastavenie výplaty výživného od mája roku 2014, z čoho logicky vyplýva, že na finančné prostriedky (450 Eur mesačne) nebol a nie je odkázaný. Jedinou reakciou bolo podanie trestného oznámenia, a to ako reakcia na rozsudok, ktorým bola predmetným rozhodnutím zrušená vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporcovi dňom 01.10.2013. Uviedol, že rozsudok prevzala zástupkyňa odporcu a podala odvolanie. Z konania odporcu je možné usudzovať, že odporca netrpí finančnou krízou a potrebou výplaty výživného od navrhovateľa. Zástupkyňa v konaní využíva inštitút platenia výživného ako nástroj na vykonávanie pomsty na navrhovateľovi. V podanom vyjadrení podrobne navrhovateľ popísal správanie sa matky odporcu k odporcovi, jej navádzanie odporcu proti navrhovateľovi, psychické vydieranie. Vzhľadom na to, že odporca sa konaniu po celý čas vyhýbal a o konanie nejavil žiadny záujem, pričom rozhodnutie prevzala matka odporcu, ktorá podala aj odvolanie, navrhuje, aby krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Podľa § 90 O.s.p. účastníkmi konania sú navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný) alebo tí, ktorých zákon za účastníkov označuje.

Konanie sa začína podľa § 79 ods. 1 na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí obsahovať aj meno, priezvisko, prípadne aj dátum narodenia a telefonický kontakt a bydlisko účastníkov.

Občiansky súdny poriadok dbá o to, aby súdne konanie prebiehalo podľa presne ustanovených pravidiel, ktorých dodržiavanie je predpokladom, aby súd mohol konať a vydať rozhodnutie. Pokiaľ v konkrétnej veci nie sú splnené procesné podmienky, takéto konanie vykazuje nedostatky, ktoré môžu byť odstrániteľné a neodstrániteľné.

V danej veci navrhovateľ uplatnil žalobný návrh proti odporcovi, za ktorého označil F. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, P.. Súd prvého stupňa konal vo veci a rozhodol s odporcom označeným ako F. U.. Zástupkyňa odporcu U.. U. L. oznámila, že v predmetnej veci zastupuje odporcu F. U. a k svojmu zastupovaniu pripojila splnomocnenie, ktorým F. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., H. M. XX splnomocňuje na svoje zastupovanie svoju matku U.. U. L.. Nakoľko sa v priebehu konania vyskytli pochybnosti ohľadne označenia odporcu, prvostupňový súd je povinný v ďalšom konaní túto pochybnosť odstrániť.

Účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy, môže súd za podmienok podľa § 29 ods. 2 O.s.p. ustanoviť opatrovníka.

V posudzovanej veci okresný súd uznesením zo dňa 06.02.2015 odporcovi ustanovil opatrovníka v osobe L.. P. X., vyšší súdny úradník Okresného súdu Partizánske. Opatrovník, ustanovený z dôvodu uvedeného v § 29 O.s.p. je činný, pokiaľ dôvod na ustanovenie trvá. Sudca alebo poverený zamestnanec súdu podľa § 29 ods. 4 O.s.p. uznesenie o ustanovení opatrovníka zruší, ak pominú dôvody, pre ktoré bol opatrovník ustanovený. Nakoľko v danej veci sa javí, že dôvody pre ustanovenie opatrovníka pominuli, je súd povinný ustanovenie opatrovníka zrušiť. V prípade, že súd má aj naďalej za to, že dôvody pre ustanovenie opatrovníka trvajú, je povinný s týmto opatrovníkom konať a uviesť jeho označenie aj v písomnom vyhotovení súdnych rozhodnutí (v napadnutom rozsudku totiž označenie ustanoveného opatrovníka absentuje).

Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom vyplýva z ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine a plnenie tejto vyživovacej povinnosti trvá dovtedy, kým deti nie sú schopné samé sa živiť, bez ohľadu na dosiahnutie ich plnoletosti.

Aj konanie o výživnom, vrátane konania o zrušenie vyživovacej povinnosti je konaním dôkazným.

Z ust. § 101 ods. 1 a § 120 ods. 1 O.s.p. vyplýva procesná povinnosť účastníka konania tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje svoje právo alebo povinnosť protistrany a procesná povinnosť označiť dôkazy, ktorými chce preukázať pravdivosť ním tvrdených skutočností. Platí zásada, že každý z účastníkov preukazuje tie skutočnosti, z ktorých vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky. Neunesenie dôkazného bremena postihuje účastníka nepriaznivým následkom v podobe neúspechu v konaní.

V danom prípade sa navrhovateľ domáha zrušenia vyživovacej povinnosti voči odporcovi, preto odporcu, ktorý sa bráni tomu, aby vyživovacia povinnosť vo vzťahu k nemu bola zrušená, je povinný preukázať, že nie je schopný sám sa živiť. Len v prípade, ak hodnoverným spôsobom preukáže, že nie je schopný sa sám živiť, môže byť v konaní úspešný.

V danom prípade súd prvého stupňa konal s opatrovníkom odporcu, ktorý nedisponoval vedomosťou o tom, že odporca pokračuje v ďalšom štúdiu. V odvolacom konaní odporca v zmysle ust. § 205a ods. 1 písm. d) O.s.p. tvrdí, že pokračuje v štúdiu na Ekonomickej univerzite vo X.. Vzhľadom na takéto tvrdenia odporcu je súd prvého stupňa v ďalšom konaní povinný posúdiť charakter tohto štúdia a s ohľadom na skutočnosť, že odporca je spoločníkom spoločnosti U. a podľa tvrdení navrhovateľa má byť vlastníkom „lukratívnych“ nehnuteľností v P., vyhodnotiť, či nie je odporca schopný sám sa živiť. Z uvedených dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom je vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu viazaný.

Rozhodnutie senátu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.